

Závěrečná zpráva o působení lektorky/lektora

Akademický rok: 2015/2016

Destinace (země, město): Polsko, Poznaň

Jméno, příjmení: PhDr. Marcela Grygerková, Ph.D.

V Poznani působím na Univerzitě Adama Mickiewicze. Oddělení bohemistiky je součástí Institutu slovanské filologie. V ak. roce 2015/16 jsme měli bakalářské studium jednooborové češtiny a magisterské studium dvouoborové češtiny. V příštím ak. roce doběhne poslední ročník studia češtiny v kombinaci s dalším oborem, magisterské studium již pak bude také pouze jednooborové.

V zimním semestru jsem v bakalářském studiu měla 2. ročník (9 osob, další dvě studovaly v ČR, a to i v letním semestru) a 3. ročník (6 osob, další tři byly na Erasmu); v magisterském studiu jsem měla 1. ročník (2 osoby, další tři studovaly v ČR, a to i v letním semestru) a 2. ročník (2 osoby, další dvě byly na Erasmu a jedna osoba měla jiný typ stipendia, a to na celý rok). 1. ročník (23 osob) bakalářského studia vedl Mgr. Jan Pešina. V letním semestru 1. ročník magisterského studia převzal Mgr. J. Pešina, 2. ročník už jazykovou výuku nemá; počet studentů 1. ročníku bakalářského studia se postupně snížil na 12 (jedná se o obvyklý jev, ubývají studenti, kteří se na počátku přihlásili bez konkrétního zájmu o obor). Učím konverzaci – ta je povinná: v bakalářském stupni 7 hodin týdně, v magisterském stupni 5 hodin týdně. Studenti také využívají konzultačních hodin (minimálně dvě hodiny týdně).

Výuku již tradičně pojímám „dvoukolejně“ – částečně se držíme některé učebnice (u druhého ročníku „Chcete mluvit česky?“, u třetího „Čeština pro život I, II“, u čtvrtého „Česky krok za krokem“ a u pátého ročníku „Čeština pro středně a více pokročilé“), částečně pracujeme s dalšími materiály, mnohé připravuju já, některé podle mého zadání studenti. Záleží ovšem na přístupu studentů – tentokrát byl pracovně stmelený a aktivní druhý ročník, takže naše vyučování mnohdy mělo charakter dílny. Studentky například s chutí připravily hitparádu nejnovějších českých populárních písniček – představily zpěváky a kapely, připravily pro spolužačky texty se slovníčky i úkoly k textům. Jako zábavný se (kupodivu) ukázal gramatický úkol, v němž studentky měly připravit věty obsahující neutra končící na sufix -um – výsledkem bylo společně sestavené cvičení (motivací byl fakt, že takové cvičení nebylo v učebnici). Snad nejvíc studentky zaujal interaktivně pojatý adventní kalendář České televize, z něhož si vybraly po dvou úkolech, které představily spolužačkám.

Studenti mají problémy s přesnou výslovností – proto vítají logopedická cvičení. Extrémně těžké je pro polské studenty psaní diakritických znamének a pravopis vůbec, proto akceptují zdánlivě nudné úkoly – totiž opisování textů (využívám souboru testovacích cvičení „Učíme se česky“, v nichž si zároveň zopakují gramatiku). Studenti vítají jistou míru „volnosti“ v písemných testech, když můžou v odpovědi uplatnit

nejen text namemorovaný podle učebnice, ale i text, který se naučili individuálně např. při „chatování“ s českými kamarády. Úlevná je možnost opravit si známku z nezdařeného testu nebo úkolu (vycházím z přesvědčení, že úkoly a testy jsou součástí učebního procesu, takže jejich opravou se upevňuje znalost správného řešení).

Výuka probíhá v učebnách s dobrým technickým zázemím, kterého často využíváme. Lektor má svůj stůl v kanceláři jazykové sekce – místnost je vybavena pro tři osoby, je zde také možnost vést výuku malých skupin. K dispozici je společný počítač s tiskárnou.

Z aktivit nad rámec vyučování vyzdvihnu dvě, na jejichž organizaci jsem se podílela s již zmíněnými studentkami druhého ročníku: květnový školní výlet do Hradce Králové (za spoluúčasti kolegů ze Segedína) věnovaný výročí „šestašedesáté“ a dubnovou prezentaci českého oboru na Pátém lyceu v Poznani. Jinak během roku proběhlo mnoho akcí, které byly organizovány pro studenty i širší veřejnost kolegy z Institutu (některé ovšem ve spolupráci s Úřadem města Poznaň či s knihovnou Raczyńských). Byly to výstavy k historickým událostem (výstava o Janu Husovi ve foyeru univerzitní knihovny, o Olze Havlové ve vstupním foyeru budovy na ul. Fredry, o Janu Palachovi, o Josefu Čapkovi v knihovně Raczyńských), promítání filmů (např. dokument o Agniece Holland, tamtéž), přednášky vědců z oblasti jazykovědy (prof. Petry Stankovské z Univerzity v Lublani), z literární vědy (dr. Luisy Novákové a dr. Ester Novákové z Masarykovy univerzity v Brně), z historie (dr. Renaty Putzlacher-Buchtové a dr. Romana Madeckého z Masarykovy univerzity v Brně), v závěru ak. roku beseda se spisovatelem Jaroslavem Rudišem.

Co se týká ne-školních záležitostí lektora, musím konstatovat, že se mi v této destinaci daří dobře. Mám k dispozici univerzitní garsonku, nájem platí škola, spotřeby platím já. Díky pomoci kolegů a sekretářek (ale i DZS) se mi podařilo vyřešit věc daňového přiznání; zatím bohužel nemám dořešeno sociální a zdravotní pojištění.

Jako lektori vlastně při výuce stále „bojujeme“ o každou maličkost. Musím s radostí konstatovat, že v tomto „boji“ o zdokonalování češtiny jsme se studenty táhli za jeden provaz, a ten provaz s námi táhli další kolegové a vedení oddělení češtiny i vedení Institutu. Za takové podmínky k práci musím jen poděkovat.

Poznaň 27. července 2016